

РЕШЕНИЕ

№ 4987

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2425** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 253 от 16.01.2023 г., постановено по НАХД № 8732/ 2022 г., по описа на Софийския районен съд /СРС/, НО, 96 състав е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-008479 от 11.05.2022 г., издадено от началник на група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Л. К. П. са наложени административно наказание глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП; глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП; глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Л. К. П.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на Софийския районен съд и да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът и ответникът, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 07.04.2022 г. около 19:00 часа Л. К. П. е управлявал лек автомобил Ф. ШАРАН с ДК [рег.номер на МПС], собственост на МЕБЕЛ 94 ООД, в [населено място], по ул. С. О., като срещу № 2, поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС е реализирал ПТП в паркирания лек автомобил Ф. ГОЛФ с ДК [рег.номер на МПС]. При извършената проверка водачът не е представил контролен талон към СУМПС и е отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARDM-0214. Издаден е талон за медицинско изследване № 107643 за УМБАЛ Света А., но лицето не е дало кръвна проба.

За констатираните нарушения е съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

При така приетата за установена фактическа обстановка, Софийският районен съд е обосновал изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Съгласно чл.20, ал.1 ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Законът за движението по пътищата, поради многото фактори, които трябва конкретно да бъдат съобразени от водачите на превозни средства, за да се гарантира безопасността на участниците в движението, поставя като мярка за поведение крайния резултат от него, а не дефинира конкретни действия, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП. Релевантни за административнонаказателната отговорност са онези нарушения на правилата за движение по пътищата, които се намират в причинна връзка с настъпилите общественоопасни последици. Видно от събраните по делото доказателства, при управлението на автомобила П. не е изпълнил вмененото с разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП задължение да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, като е допуснал пътнотранспортно произшествие със спрялото превозно средство. Настъпилият резултат е последица от допуснатото от водача нарушение.

Правната квалификация на деянието в АУАН и НП по чл.20, ал.1 ЗДвП е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение, като за нарушение на посочената разпоредба е предвидено налагането на административно наказание „глоба” в размер на 20 лева на основание чл. 185 ЗДвП.

По отношение на второто нарушение, разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване

с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Л. П. е бил поканен да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 № ARDM-0214, но е отказал. Издаден е и талон за медицинско изследване, но П. не се е явил за вземане на кръвна проба. Предвид изложеното, правилно Л. П. е санкциониран и за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП установява задължение за водачите на моторни превозни средства да носят свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Неизпълнението на това задължение законодателят е обвързал със съответната санкция, предвидена в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Управлението на МПС без водачът да носи, който и да е от изчерпателно посочените в чл. 100, ал. 1 от ЗДвП документи съставлява нарушение на разпоредбата.

При извършената му проверка Л. П. не е представил на контролните органи контролен талон към свидетелството за управление на МПС, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушения на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени. Не се констатира несъответствие в описанието му по АУАН и НП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 253 от 16.01.2023 г., постановено по НАХД № 8732/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 96 състав
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.